

Velmi soukromá návštěva u Coco Chanel

Dvě propletená C, slavné černé logo umístěné v královské skromnosti na bílou fasádu ze 13. století ve velmi frekventované ulici Cambon s číslem 31. Jak hodiny postupují, doprava houstne a všude je hluk. Z nejvyšší úcty nám neunikne ani slovíčko, zpomalujeme a dáváme pozor: jsme u domu Coco Chanel.

Včera, dnes a zítra

V přízemí butik, v 1. patře zkušební místnost a pod střechou krejčovské dílny, odkud je výhled na Vendômský sloup nebo Eiffelovu věž, Slečna se zde usadila v roce 1920 a od té doby se změnilo jen pár věcí, vše zařídila krok za krokem s logickou přesností. Poprvé má dobře zavedený obchod. Poprvé se může ve větším měřítku projevit její touha uplatnit svůj objevený talent, který přinesl ženám novou siluetu. Založení salonu je zásadním krokem, neboť bez něj se na základě přísných měřítek oděvního sdružení *la Chambre de la Haute Couture*, neuděluje prestižní známka. Od roku 1921 se zde zkouší módní kolekce, ale probíhají zde také téměř denně módní přehlídky. Jednou tedy hluk a shon v horečnaté přípravě kolekcí, podruhé klid a ticho, rytmus domu je zřetelný jako tlukot srdce. Nyní je to Karl Lagerfeld, který má za úkol obratně předat dál podstatu Coco Chanel.

Za zrcadlem

Zrcadla, lustry, shrnovací dveře, to jsou tři prvky z dekoru soukromého prostoru Coco Chanel, který si vyhradila nad salonem a který upravila okolo roku 1934. Tři místnosti s otevřeným vstupem. Prostor, který zaznamenal, když kouzelnice Coco měla problémy. Zde, v tomto domě, v tomto dekoru se její slabiny mohly projevit bez obav před svědky, tajemná Slečna se oddávala trochu sama sobě. Nutnou částí je mytické zrcadlové schodiště, kde skrytá všem pohledům nekompromisně dohlížela na přehlídky. Co se týče vzhledu schodiště, byla velmi náročná, neboť je denně využíváno, každé ráno sestupovala po okrajích schodů z plavené křídly s otázkou, co se to vypařuje ze slavného N°5, z parfému, který uvedla v roce vzniku jejího salonu.